

N:o 68.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 16 maj 1889.

— — — — Andra Kammaren den 16 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående regleringen af utgifterna under riksstatens sjunde hufvudtitel, innefattande anslagen till kongl. finansdepartementet.

(Statsutskottets utlåtande n:o 8 samt memorial n:o 43.)

Till Konungen.

I afseende å regleringen af utgifterna under riksstatens *sjunde* hufvudtitel, innefattande anslagen till finansdepartementet, får Riksdagen för Eders Kongl. Maj:t anmäla följande beslut.

Ordinarie anslag.

Departementets afdelning af Kongl. Maj:ts kansli.

1:o) Eders Kongl. Maj:t har föreslagit, att Riksdagen måtte å staten för finansdepartementets afdelning af Eders Kongl. Maj:ts kansli för en bankinspektör uppföra lön 3,200 kronor och tjänstgöringspenningar 1,800

Bih. till Riksd. Prot. 1889. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 9 Häft.

kronor med enahanda ålderstillägg, som vore bestämda för kanslisekreterare, och i sammanhang härmed förklara, att den nu tillförordnade tjänsteinnehafvaren, om han å befattningen erhöle fullmagt, egde att i och för ålderstillägg få räkna sig till godo den tid, han innehaft förordnande att bestrida befattningen, äfvensom, för beredande af godtgörelse åt amanuens och tillfälliga biträden å finansdepartementets bankbyrå, höja det nu å departementets stat uppförda anslag till amanuenser, vikariatsersättning, renskrifning m. m., 9,000 kronor, med 2,000 kronor till 11,000 kronor. Härigenom skulle anslaget till departementets afdelning af Eders Kongl. Maj:ts kansli komma att ökas med 7,000 kronor, eller från 62,400 kronor till 69,400 kronor.

Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning sammanhänger med en annan af Eders Kongl. Maj:t under anslagstiteln: »för kontrollen vid enskilda banker och kreditanstalter» gjord framställning, att, under förutsättning att å staten för finansdepartementets afdelning af Eders Kongl. Maj:ts kansli blefve uppförd aflöning för en bankinspektör samt erforderliga medel anvisade för amanuens och tillfälliga biträden åt honom, förslagsanslaget för kontrollen vid enskilda banker och kreditanstalter å högst 12,000 kronor måtte nedsättas med 3,000 kronor, eller till högst 9,000 kronor, deraf 4,000 kronor att användas till arfvode för en assistent åt bankinspektören. Riksdagen anser sig för den skull böra här på en gång omförmåla båda dessa framställningar.

Från förslagsanslaget för kontrollen vid enskilda banker och kreditanstalter, hvilket i riksstaten för innevarande år blifvit fastställt till högst 12,000 kronor, utgå för närvarande *dels* de 7,000 kronor, som nu äro anvisade till arfvoden åt dem, hvilka inom finansdepartementet biträda med berörda kontroll och med handläggning af ärenden rörande enskilda banker och kreditanstalter, och *dels* de 5,000 kronor, hvilka äro anvisade till arfvoden åt ombud vid enskilda banker och kreditanstalter. Då nu ofvannämnda 7,000 kronor skulle öfverföras till anslaget till departementets afdelning af Eders Kongl. Maj:ts kansli, men deremot en ny post af 4,000 kronor till arfvode för en assistent åt bankinspektören uppföras å berörda förslagsanslag för kontrollen vid enskilda banker och kreditanstalter, samt de till arfvoden åt ombud afsedda 5,000 kronor under samma anslag bibehållas, har den af Eders Kongl. Maj:t för anslaget föreslagna slutsumman blifvit 9,000 kronor.

Förslaget att anställa en assistent hos bankinspektören har, enligt hvad det vid statsverkspropositionen fogade statsrådsprotokollet öfver finansärenden den 12 januari 1889 gifver vid handen, föranledts af ett uttalande i ämnet, som förekom i Riksdagens skrifvelse den 15 maj 1888

angående reglering af utgifterna under riksstatens sjunde hufvudtitel. I den till senaste Riksdag aflåtna statsverkspropositionen hade nemligen Eders Kongl. Maj:t, med anledning deraf att det från och med år 1889 åläge hvarje enskild sedelutgifvande bank att godtgöra kostnaden för det ombud Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande egde hos banken anställa, föreslagit, att förslagsanslaget för kontrollen vid enskilda banker och kreditanstalter, som i riksstaten för år 1888 blifvit fastställt till högst 16,000 kronor, måtte nedsättas till högst 12,000 kronor. Af enskild motionär hade deremot hemställts, att ett förslagsanslag af 50,000 kronor årligen måtte anvisas till aflöning åt bankinspektörer i hvarje län, som skulle hafva till skyldighet att minst en gång hvarannan månad inspektera hvarje sedelutgifvande bank eller aktiebank eller sparbank inom länet samt om dessa inspektioner lemna fullständiga rapporter till bankinspektionsbyrån i finansdepartementet, uppställda efter en förut bestämd plan, och detaljerade. I sin omförmälda skrifvelse anförde Riksdagen med afseende å berörda framställningar, att, då den kontroll, som åläge ombuden hos de enskilda bankinrättningarna, icke syntes tillräckligt omfattande för att kunna förebygga möjliga oregelbundenheter i bankverksamheten, samt den mångfald af löpande göromål, bankinspektören hade att förvalta, ej lemnade honom tid att annat än undantagsvis företaga sådana inspektioner, som kräfde längre uppehåll å något ställe, det enligt Riksdagens mening ville synas, som borde anslaget för ifrågasvarande ändamål snarare ökas än minskas, helst behovet af ökad kontroll påvisades genom ständigt återkommande beklagliga tilldragelser; och ju större understöd staten lemnade åt dylik kontroll, desto större möjlighet blefve staten beredd att, åtminstone i vidsträcktare mån, än nu vore fallet, tillse, att bankverksamheten vore ordnad och bedrefves på ett sätt, som motsvarade allmänhetens förtroende; men Riksdagen hade emellertid icke ansett sig, på enskild motionärs yrkande och utan närmare, af Eders Kongl. Maj:t verkställd utredning om sättet för anordnande af en mera omfattande inspektion, böra förorda ett högre anslag, än det Eders Kongl. Maj:t pröfvat kunna vara för ändamålet tillfyllestgörande; utan hade Riksdagen, med afslag å nyss omförmälda motion, bifallit hvad Eders Kongl. Maj:t i ämnet föreslagit.

Efter att hafva anmärkt, att detta Riksdagens uttalande uppenbarligen syftade på behöfligheten af en förstärkning af den personal, som stode till chefens för finansdepartementets förfogande vid utöfvandet af den honom åliggande kontroll öfver bankinrättningarna, samt angifvit de omständigheter, hvilka, enligt departementschefens åsigt, ådagalade önskvärdheten af att bankinspektionerna verkställdes oftare än under nuva-

rande förhållanden kunde ske, äfvensom utvecklat, hvarför departementschefen för sin del icke kunde biträda förut omförmälda, inom Riksdagen väckta förslag om anställande af inspektörer i hvarje län, har departementschefen till statsrådsprotokollet anført, att saken syntes honom lämpligast kunna ordnas så, att tills vidare *en* person anställdes med särskildt uppdrag att inspektera bankerna i landsorten, under det att bankerna i Stockholm inspekterades af bankinspektören, som jemväl borde kunna medhinna att under sommaren, då tjenstgöringen i departementet vore lindrig, äfvensom i särskilda fall äfven eljest verkställa några inspektioner i landsorten. Förenämnda af chefen för finansdepartementet till *assistent* åt bankinspektören förordnade person skulle åter till bankbyrån afgifva sin inspektionsberättelse, hvilken endast skulle i korthet angifva de faktiska förhållanden, som vid inspektionen utrönt; och med bifogande af denna berättelse skulle bankinspektören till departementschefen afgifva ett memorial, innehållande de erinringar, hvartill de genom inspektionen ådagalagda förhållandena kunde föranleda. Det vore detta memorial, som, der så pröfvades lämpligt, skulle delgifvas vederbörande bankstyrelse.

Departementschefen ansåge sig beträffande den ifrågavarande nya befattningen äfven böra fästa uppmärksamheten derpå, att anställandet inom finansdepartementets bankbyrå af en person med insigt i och vana vid bokföraregöromål äfven i annat afseende borde komma att lända verksamheten inom departementet till nytta. Saknaden af ett biträde med speciel insigt i nyssnämnda slag af göromål hade nemligen ofta gjort sig känbar vid handläggningen af de ofta synnerligen vidlyftiga beskattningmålen, för hvilkas pröfning erfordrats genomgåendet af räkenskaper med en stundom mycket invecklad uppställning. I dylika fall borde den nye tjenstemannen under sina uppehåll i Stockholm kunna lemna ett värderikt biträde åt departementschefen.

Ehuru juridisk eller annan akademisk bildning icke borde uppställas såsom kompetensvilkor för assistentbefattningen, borde den dock, såsom både besvärlig och magtpåliggande samt särskildt med afseende å önskvärdheten deraf, att täta ombyten undvekes, aflönas temligen väl och helst så, att den utgående resekostnadsersättningen kunde beräknas lemna något öfverskott. Ett arvode af 4,000 kronor årligen jemte rese- och traktamentsersättning i tredje klass af gällande resereglemente syntes departementschefen vara en lämplig godtgörelse.

I sammanhang härmed och då väl erfarenheten numera kunde anses hafva visat, att *bankinspektörs*-befattningen icke kunde undvaras, liksom det icke kunde bestridas, att denna befattning, om förestående förslag

vunne afseende, erhöle större utsträckning och betydelse, borde — anför departementschefen vidare — bankinspektörsbefattningen öfverföras på ordinarie stat, och bankinspektören derigenom beredas förmånerna af semester, ålderstillägg och pension. Departementschefen förmenade, att ett talande skäl för en sådan anordning låge deri, att denna befattning mera än de flesta kräfde kontinuitet, enär den icke kunde skötas fullt tillfredsställande, förr än genom flerårig erfarenhet kannedom vunnits om sak- och personförhållanden inom de många bankinrättningar, hvaröfver det tillkomme bankinspektören att hafva tillsyn. Men kontinuitet uti en befattning, som tillsattes på förordnande och med arvode å extra stat, kunde knappast vara att förvänta.

I öfverensstämmelse med den af departementschefen sålunda uttalade åsigt har Eders Kongl. Maj:t jemväl, såsom af det ofvanstående synes, gjort framställning om att bankinspektörsbefattningen måtte under nu förevarande anslagstitel »departementets afdelning af Kongl. Maj:ts kansli» uppföras med aflöning å ordinarie stat äfvensom att den andel, 2,000 kronor, af anslaget till kontrollen vid enskilda banker och kreditanstalter, som hittills disponerats till godtgörelse åt amanuens och tillfälliga biträden å bankbyrån, måtte sammanföras med det å finansdepartementets stat uppförda anslag till amanuenser, vikariatsersättning, renskrifning m. m.

Beträffande de aflöningsförmåner, hvilka i sammanhang med bankinspektörsbefattningens uppförande på ordinarie stat borde för befattningen fastställas, har departementschefen på anförda skäl uttalat den uppfattning, att det nuvarande arvodet 5,000 kronor vore väl knappt tilltaget samt att den förbättring, som måste anses behöflig, lämpligen kunde beredas sålunda att, med bibehållande af den nuvarande aflöningen 5,000 kronor, hvilken borde fördelas i lön 3,200 kronor och tjänstgöringspenningar 1,800 kronor, bankinspektören tillades förmånen af två ålderstillägg, hvartdera å 500 kronor, att tillträdas det ena efter fem och det andra efter tio års tjänstgöring, på sätt för kanslisekreterare vore bestämdt. Då i öfrigt genom bankinspektörsbefattningens uppförande å finansdepartementets stat å denna befattning komme att varda tillämpliga de genom kungörelsen den 12 juli 1878 stadgade vilkor för åtnjutande af de nya löneförmånerna för, bland andra embetsverk, bemälda departement, komme bankinspektören äfven att beredas förmånerna af pension till lönens belopp samt af semester.

Billigheten fordrade jemväl, enligt departementschefens förmenande, att, i enlighet med hvad i likartade fall förut medgifvits, den nu tillförordnade tjänsteinnehafvaren, som erhållit förordnande å befattningen

den 19 mars 1888, finge, i händelse han erhöle fullmakt å samma befattning, räkna sig till godo den tid, han innehaft nyssberörda förordnande.

Med vidblifvande af den uppfattning, Riksdagen förlidet år i frågan uttalade, anser Riksdagen högeligen önskligt, att kontrollen vid de enskilda bankinrättningarne erhåller en ökad utsträckning. Lika med departementschefen håller Riksdagen emellertid före, att denna ökning icke bör, såsom i den vid senaste riksdag i ämnet väckta motionen föreslogs, åstadkommas på det sätt, att särskilda bankinspektörer anställas i de olika länen. En sådan anordning skulle nemligen, såsom departementschefen jemväl erinrat, förutom det, att den komme att medföra dryga kostnader, äfven i andra afseenden, särskildt i fråga om det önskvärda åstadkommandet och tillämpandet af likartade och objektiva grunder vid kontrollen, vålla stora olägenheter. Deremot synes den af Eders Kongl. Maj:t nu föreslagna åtgärden att anställa en assistent hos bankinspektören vara ändamålsenlig, och Riksdagen har för den skull, på sätt ock vid punkten 7:o här nedan kommer att anmälas, anvisat det belopp Eders Kongl. Maj:t för ändamålet åskat, med allenast den afvikelse från hvad Eders Kongl. Maj:t föreslagit, att beloppet af skäl, som vid nämnda punkt närmare angifves, af Riksdagen uppförts på *extra* stat.

Om Riksdagen alltså erkänner behöfligheten af att bankinspektören erhåller ett biträde vid utöfningen af den honom åliggande kontrollen öfver de enskilda bankinrättningarne, har Riksdagen deremot icke genom hvad till statsrådsprotokollet derom anförts öfvertygats om lämpligheten af att hans tjänst uppföres på departementets ordinarie stat. Sjelfva den grannliga beskaffenheten af ifrågavarande befattning, som af dess innehafvare fortfarande kräfver en synnerlig skicklighet och oförminskad arbetsförmåga, synes Riksdagen tvärt om gifva vid handen, att dess innehafvare icke bör erhålla den fasta ställning, som ett uppförande på ordinarie stat skulle medföra. I öfrigt anser Riksdagen någon förbättring i de löneförmåner, bankinspektören nu åtnjuter, icke vara af behovet påkallad, innan sig visat, hvilken större omfattning bankinspektörens verksamhet må komma att erhålla i följd af assistentens anställande och den dermed afsedda utsträckning af kontrollen.

Då bankinspektörsbefattningen alltså, enligt Riksdagens förmenande, bör bibehållas vid dess nuvarande beskaffenhet och lönevilkor, lär anledning icke förefinnas vare sig att anvisa det bankinspektören tillkommande arfvode att utgå under förevarande anslagstitel eller att sammanföra den del af anslaget till kontrollen vid enskilda banker och kreditanstalter, som för närvarande disponeras till aflöning af amanuens

och tillfälliga biträden å bankbyrån, med det å finansdepartementets stat uppförda anslag till amanuenser, vikariatsersättning, renskrifning m. m. Riksdagen, som på sätt vid punkten 7:o här nedan kommer att anmälas under anslagstiteln »för kontrollen vid enskilda banker och kreditanstalter» bibehållit det belopp å tillhopa 7,000 kronor, som nu användts till arvoden åt bankspektören samt åt amanuens och tillfälliga biträden å bankbyrån, har för den skull med afslag å Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning fastställt det under anslagstiteln »finansdepartementets afdelning af Kongl. Maj:ts kansli» uppförda anslag att utgå med oförändradt belopp 62,400 kronor.

Kostnader för allmänna bevillningens uttaxering.

2:o) Enär å förslagsanslaget till kostnader för allmänna bevillningens uttaxering, i riksstaten för innevarande år uppfördt med 75,000 kronor, utgifterna uppgått, år 1885 till 138,953 kronor 30 öre, år 1886 till 133,163 kronor 64 öre, och år 1887 till 140,084 kronor 76 öre, och då de under denna rubrik utgående utgifter icke vore af beskaffenhet att kunna nedbringas, har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att höja berörda anslag med 65,000 kronor till 140,000 kronor.

Riksdagen har bifallit detta Eders Kongl. Maj:ts förslag.

Postverket.

3:o) Under denna anslagstitel har Eders Kongl. Maj:t föreslagit, att Riksdagen, *dels* med beviljande af årliga pensioner för förre eldaren och maskinisten Per Conrad Landergren å 400 kronor, för förre matrosen och långlotsen Daniel August Jansson å 300 kronor samt för postföraren Alban Anderssons enka Carolina Falk och postföraren Carl August Widmarks enka Anna Stina Agulin å 100 kronor till hvardera, att utgå så länge bemälda enkor lefde ogifta, äfvensom af årliga understöd för postföraren Anderssons minderåriga barn, sonen Albert Julius samt döttrarna Olivia Maria och Anna Sofia å 50 kronor till hvardera, att utgå till fyllda femton år, med rätt för samtliga dessa personer att uppbära de föreslagna pensionerna och understöden från och med innevarande år, *dels ock* med godkännande af öfriga enligt statsrådsprotokollet öfver finansärenden för den 12 januari 1889 tillstyrkta ändringar i postverkets stater äfvensom af de bestämmelser, som i fråga om upphörande af sär-

skildt hushyresbidrag till vissa postbetjente samt om postbetjentes pensionering enligt samma protokoll föreslagits, måtte för år 1890 bestämma postverkets anslag, förslagsvis beräknadt, till 6,720,000 kronor, att utgå direkt af postmedlen, hvarigenom postverkets utgiftsstaten skulle ökas med 315,000 kronor.

Slutsummorna af de för år 1889 fastställda staterna, jemförda med de för år 1890 föreslagna, äro följande:

	1889.	1890.
aflöningsstaten	kr. 2,563,200: —	kr. 2,655,900: —
öfvergångsstaten	» 8,400: —	» 7,400: —
indragingsstaten	» 7,540: —	» 6,440: —
pensionsstaten	» 79,415: —	» 80,840: —
omkostnadsstaten	» 3,620,500: —	» 3,843,500: —
oförutsedda utgifter	» 83,000: —	» 90,000: —
afkortningar och restitutioner m. m. »	42,945: —	» 35,920: —
	Summa kr. 6,405,000: —	kr. 6,720,000: —

Då postverkets inkomster för år 1890 blifvit af Eders Kongl. Maj:t och Riksdagen beräknade till 6,900,000 kronor, komma således, vid bifall till hvad Eders Kongl. Maj:t föreslagit, inkomsterna att öfverstiga utgifterna med 180,000 kronor.

Riksdagen har icke funnit anledning till någon erinran mot Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning och har för den skull beslutat:

dels att, med godkännande af de af Eders Kongl. Maj:t föreslagna och i statsrådsprotokollet öfver finansärenden den 12 januari 1889 öfverförda ändringar i postverkets nedannämnda stater för år 1890, för samma år höja

aflöningsstaten med	kronor 92,700: —
omkostnadsstaten med	» 223,000: —
oförutsedda utgifter med	» 7,000: —

dels att bevilja årliga pensioner åt förre eldaren och maskinisten Per Conrad Landergren å 400 kronor, åt förre matrosen och långlotsen Daniel August Jansson å 300 kronor samt åt postföraren Alban Anderssons enka Carolina Falk och postföraren Carl August Widmarks enka Anna Stina Agulin å 100 kronor till hvardera, att utgå så länge bemälda enkor lefva ogifta, äfvensom årliga understöd åt postföraren Anderssons minderåriga barn, sonen Albert Julius samt dottrarna Olivia Maria och Anna Sofia å 50 kronor till hvardera, att utgå till fyllda femton år, med rätt för samtliga dessa personer att uppbära berörda pen-

sioner och understöd från och med år 1889 samt för beredande af dessa pensioner och understöd äfvensom de af Eders Kongl. Maj:t beviljade nya pensioner å postverkets stat bestämma anslaget till pensionsstaten för år 1890 till 80,840 kronor, och

dels att med beräkning af postverkets stater för år 1890 till följande belopp, nemligen:

aflöningsstaten	kronor 2,655,900: —
öfvergångsstaten	» 7,400: —
indragningsstaten	» 6,440: —
pensionsstaten	» 80,840: —
omkostnadsstaten	» 3,843,500: —
oförutsedda utgifter	» 90,000: —
afkortningar och restitutioner m. m.	» 35,920: —
tillsammans kronor 6,720,000: —	

bestämma postverkets anslag, förslagsvis beräknadt, till 6,720,000 kronor, att utgå direkt af postmedlen.

Telegrafverket.

4:o) Eders Kongl. Maj:t har under denna anslagstitel föreslagit, att Riksdagen med godkännande af de enligt statsrådsprotokollet öfver finansärenden den 12 januari 1889 tillstyrkta ändringar i telegrafverkets utgiftsstaten, under Eders Kongl. Maj:t förbehållen rätt att i verkets utgiftsstaten göra de jemkningar, som kunde finnas af behovet påkallade, måtte såsom reservationsanslag, att utgå direkte af telegrafmedlen, till telegrafverket för 1890 anvisa enahanda belopp, 1,260,000 kronor, hvar till telegrafinkomsterna för året blifvit beräknade, samt tillika medgifva, att det öfverskott, som kunde å telegrafinkomsterna uppstå, finge af Eders Kongl. Maj:t användas för telegrafverkets tidsenliga utveckling och förbättring.

Enligt hvad af omförmälda statsrådsprotokoll framgår, skulle telegrafverkets stater för år 1890 komma att utvisa följande summor:

aflöningsstaten	kronor 906,400: —
öfvergångsaflöningsstaten	» 8,920: —
pensions- och understödsstaterna	» 85,580: —
underhållsstaten	» 259,100: —
tillsammans kronor 1,260,000: —	

Slutsumman af de stater för verket, som af senaste Riksdag fastställdes för innevarande år, uppgick jemväl till 1,260,000 kronor, hvilket belopp å de olika staterna fördelade sig sålunda:

aflöningsstaten	kronor 910,700: —
öfvergångsaflöningsstaten	» 8,120: —
pensions- och understödsstaten	» 82,580: —
underhållsstaten	» 258,600: —

Då emellertid reservationsanslaget till telegrafverket för år 1889 af Riksdagen bestämdes till allenast 1,200,000 kronor, eller samma belopp, hvartill telegrafinkomsterna för samma år beräknades, anvisade 1888 års Riksdag derjemte för innevarande år ett extra anslag af 60,000 kronor till betäckande af verkets utgifter i den mån dessa icke kunde bestridas med verkets egna inkomster. Genom bifall till Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning skulle nyssnämnda reservationsanslag komma att höjas med 60,000 kronor, hvaremot något extra anslag icke för nästkommande år blefve behöfligt.

Riksdagen, som beräknat inkomstiteln »telegrafmedel» till det af Eders Kongl. Maj:t i sådant hänseende föreslagna beloppet, 1,260,000 kronor, har icke haft något att erinra mot Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning, utan har med godkännande af de enligt statsrådsprotokollet öfver finansärenden den 12 januari 1889 tillstyrkta ändringar i telegrafverkets utgiftsstaten, under Eders Kongl. Maj:t förbehållen rätt att i verkets utgiftsstaten göra de jemkningar, som kunna finnas af behovet påkallade, såsom reservationsanslag, att utgå direkte af telegrafmedlen, till telegrafverket för år 1890 anvisat 1,260,000 kronor, samt tillika medgifvit, att det öfverskott, som kan å telegrafinkomsterna uppstå, må af Eders Kongl. Maj:t användas för telegrafverkets tidsenliga utveckling och förbättring.

Tullverket.

5:o) Beträffande tullverket har Eders Kongl. Maj:t föreslagit, att Riksdagen, med godkännande af de enligt statsrådsprotokollet öfver finansärenden den 12 januari 1889 föreslagna förändringar i tullverkets stater, måtte bestämma anslaget för tullverket till ett mot staternas slutsumma svarande belopp af 2,533,000 kronor, att såsom förslagsanslag utgå direkt af tullmedlen.

Af ofvannämnda statsrådsprotokoll inhemtas, att tullverkets stater för år 1890 enligt Eders Kongl. Maj:ts berörda förslag skulle komma att sluta å följande belopp:

aflöningsstaten	kronor 1,778,300: —
öfvergångsaflöningsstaten	» 28,970: —
ålderstilläggsstaten	» 220,000: —
indragningsstaten	» 35,420: —
pensionsstaten för afskedade tjenstemän och betjente	» 227,000: —
pensionsstaten för aflidne tjenstemäns och betjentes i fattigdom efterlemnade enkor och barn	» 31,800: —
omkostnadsstaten	» 211,510: —
	<hr/>
	Summa kronor 2,533,000: —

För innevarande år hafva samma staters slutsummor bestämts sålunda:

aflöningsstaten	kronor 1,692,900: —
öfvergångsaflöningsstaten	» 31,060: —
ålderstilläggsstaten	» 220,000: —
indragningsstaten	» 38,830: —
pensionsstaten för afskedade tjenstemän och betjente	» 227,000: —
pensionsstaten för aflidne tjenstemäns och betjentes i fattigdom efterlemnade enkor och barn	» 31,800: —
omkostnadsstaten	» 211,410: —
	<hr/>
	Summa kronor 2,453,000: —

Slutsumman af de för år 1890 föreslagna staterna öfverstiger således slutsumman af de för innevarande år fastställda med tillhoppa 80,000 kronor.

Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning har icke gifvit anledning till någon Riksdagens erinran, och har Riksdagen för den skull bifallit hvad Eders Kongl. Maj:t under anslagstiteln »tullverket» äskat och föreslagit.

Beträffande Eders Kongl. Maj:ts proposition om pension af tullmedlen åt distriktschefen *F. Nisbeth* meddelar Riksdagen i särskild skrifvelse sitt beslut.

Skogsväsendet.

6:o) Under denna anslagstitel har Eders Kongl. Maj:t föreslagit, att Riksdagen — under förutsättning att, på sätt i statsrådsprotokollet öfver finansärenden den 12 januari 1889 angifvits, godtgörelse för

skogsstatens förvaltningsåtgärder å ecklesiastika skogar och häradsallmänningar komme statsverket till godo, och att vissa, jägmästarne nu tillkommande extra ersättningar upphörde att utgå eller, der de utgjordes af enskilde, indroges till statsverket — måtte godkänna den i berörda protokoll föreslagna stat för skogsförvaltningen i orterna och de vilkor för den nya aflöningens åtnjutande, hvilka i sammanhang dermed tillstyrkts;

att Riksdagen härjemte måtte besluta, att de till jägmästare anslagna boställen, hvilka Eders Kongl. Maj:t icke funne böra för ändamålet eller eljest för skogsväsendet bibehållas, skulle till statsverket indragas den 14 mars 1891, dock med iakttagande dels att indelningshafvare finge, om han så önskade, under sin återstående tjenstetid och med fardagsrätt enligt § 62 i den för skogsstaten nu gällande instruktion, för sig eller sterbhus fortfarande såsom löneförmån åtnjuta sitt boställe emot det afdrag å den kontanta lönen, som efter uppskattning kunde blifva bestämdt, dels ock att staten, då den från vederbörande indelningshafvare eller hans sterbhus öfvertog boställe, efter värdering vid syn jemväl öfvertog sådana å bostället befintliga, indelningshafvaren tillhöriga åbyggnader, som vid synen ansåges vara för bostället nyttiga;

att Riksdagen vidare måtte medgifva, att, derest löneregleringen icke kunde onedelbart i alla dess delar genomföras, uppkommande behållningar å de nya aflöningarne finge af Eders Kongl. Maj:t disponeras för bestridande af aflöningen för å gammal stat kvarstående löntagare;

att för regleringens genomförande

dels det bestämda anslaget för skogsstaten måtte höjas med 34,915 kronor till 447,208 kronor;

dels för ålderstillägg åt skogsstaten måtte uppföras ett förslagsanslag å 84,400 kronor;

samt att anslaget till kronoskogarnes förvaltning och befrämjande af skogsväsendet i allmänhet måtte höjas med 172,685 kronor till 386,992 kronor;

så att anslaget till skogsväsendet skulle erhålla denna uppställning:

bestämdt anslag:

för skogsstaten	kronor 447,208: —	
» statens skogsskolor	» 24,500: —	kronor 471,708: —

förslagsanslag:

till ålderstillägg åt skogsstaten	» 84,400: —
---	-------------

Transport kronor 556,108: —

		Transport kronor 556,108: —
<i>reservationsanslag:</i>		
till skogsinstitutet	kronor	21,300: —
» enskilda skogsundervisningen	»	8,600: —
» kronoskogarnes förvaltning och befrämjande af skogs- väsendet i allmänhet	»	386,992: —
		<u>kronor 416,892: —</u>
		Summa kronor 973,000: —

hvarigenom det nuvarande ordinarie anslaget till skogsväsendet i dess helhet skulle ökas med 292,000 kronor;

och har Eders Kongl. Maj:t i sammanhang härmed äskat Riksdagens medgifvande, att de medel, som influtit eller hädanefter inflöte för försäljning jemlikt nådiga brefvet den 18 maj 1888 af åtskilliga kronoegendomar och enligt samma nådiga bref skulle inlevereras till riksgäldskontoret för att användas för inköp af skogbärande eller till skogsbörd tjenlig mark, finge för sådant ändamål af Eders Kongl. Maj:t disponeras och följaktligen på Eders Kongl. Maj:ts requisition från riksgäldskontoret utbetalas.

För skogsväsendet är för år 1889 å ordinarie stat uppfördt:

<i>dels bestämdt anslag:</i>		
för skogsstaten	kronor	412,293: —
» statens skogsskolor	»	24,500: —
		<u>436,793: —</u>
<i>dels reservationsanslag:</i>		
för skogsinstitutet	kronor	21,300: —
» enskilda skogsundervisningen	»	8,600: —
» kronoskogarnes förvaltning och be- främjande af skogsväsendet i all- mänhet	»	214,307: —
		<u>244,207: —</u>
		tillsammans kronor 681,000: —

Dessutom är å extra stat för samma år anvisadt för kronoskogarnes förvaltning och befrämjande af skogsväsendet i allmänhet... .. » 99,000: —

så att, oberäknadt det å 1889 års stat jemväl uppförda extra anslag å 25,000 kronor till skogsodlingens befrämjande, hela anslaget för skogsväsendet i innevarande års stat utgör

kronor 780,000: —

Den för skogspersonalen föreslagna staten är af följande innehåll:

		Lön.	Tjenstgöringspenningar.	Summa.	
»1	öfverjägmästare	3,200	1,600	4,800	Efter 5 år kan aflöningen höjas med 600 kronor.
8	d:o	25,600	12,800	38,400	
1	jägmästare	1,500	1,600	3,100	
9	d:o	13,500	14,400	27,900	Aflöningen kan höjas efter 5 år med 500 kronor, efter 10 år med ytterligare 500 kronor och efter 15 år med nya 500 kronor.
1	d:o	1,500	1,400	2,900	
12	d:o	18,000	16,800	34,800	
1	d:o	1,500	1,200	2,700	
9	d:o	13,500	10,800	24,300	
1	d:o	1,500	1,000	2,500	
40	d:o	60,000	40,000	100,000	Der boställslägenhet saknas, utgår hyresersättning med 100 kronor.
1	kronojägare	400	150	550	
128	d:o	51,200	19,200	70,400	
1	d:o	400	100	500	
133	d:o	53,200	13,300	66,500	
Summa		245,000	134,350	379,350	
<i>Resepenningar:</i>					
1	öfverjägmästare	1,000: —			
4	d:o (800 kr.)	3,200: —			
4	d:o (700 »)	2,800: —			
27	jägmästare (600 »)	16,200: —			
24	d:o (500 »)	12,000: —			
18	d:o (400 »)	7,200: —			
3	d:o (300 »)	900: —			
1	d:o (200 »)	200: —			
1	d:o (100 »)	100: —			
134	kronojägare (100 »)	13,400: —		57,000	
<i>Hyresersättning:</i>					
163	kronojägare (100 kr.)			16,300	
Summa kronor				452,650	

Innehar jägmästare eller kronojägare boställe, skall boställets uppskattade afkomst afgå å indelningshafvarens lön och, om boställsafkastningen öfverstiger denna, till öfverskjutande beloppet å tjänstgörings- och resepenningarne, med skyldighet i sistnämnda fall för indelningshafvaren att under ledighet till vikarien kontant utgifva hvad som erfordras till tjänstgörings- och resepenningarnes fyllande till de i staten upptagna belopp.»

Såsom vilkor för åtnjutande af de ifrågasatta löneförmånerna har Eders Kongl. Maj:t ansett böra stadgas:

att innehafvare af befattning vid skogsstaten skall vara underkastad så väl den vidsträcktare tjänstgöringskyldighet och jemkning i åligganden som ock den reglering af tjänstgöringsområde, som kan varda föreskrifven;

att med ordinarie tjänst vid skogsstaten icke må förenas annan tjänst å rikets, Riksdagens eller kommuns stat, med undantag af befattning vid skogsläroverk eller såsom domänintendent, och ej heller annan tjänstebefattning, med mindre den finnes icke vara hinderlig för fullgörande af tjänstgöringen vid skogsstaten, dock att tjänsteman, som vid den nya lönereglerns inträdande innehar tjänst utom skogsstaten, må densamma bibehålla, så länge den icke är för tjänstgöringen vid denna stat hinderlig;

att öfverjägmästare alldeles icke och jägmästare endast inom de gränser, domänstyrelsen bestämmer, eger åtaga sig skogsförrättningar åt enskilde;

att de med hvarje befattning förenade tjänstgörings- och resepenningar få uppbäras endast för den tid, tjänstens innehafvare verkligt tjenstgjort, men skola för den tid, han varit från tjänstgöring befriad, utgå till den, som tjänsten förrättat;

att den, som af sjukdom hindras att sin tjänst förrätta, eger uppbära hela lönen, men att den, som eljest undfår ledighet för svag helsas vårdande, enskilda angelägenheter eller särskildt uppdrag, kan förpligtas att under ledigheten, utöfver sina tjänstgörings- och resepenningar, afstå så mycket af lönen, som för tjänstens förrättande erfordras eller eljest pröfvas skäligt;

att tidpunkten för åtnjutande af det öfverjägmästare tillerkända ålderstillägg, likasom det åt jägmästare medgifna första ålderstillägget skall inträda fem år efter befattningens tillträdande, under vilkor att innehafvaren under mer än fyra femtedelar af denna tid sjelf bestridt sin egen eller, på grund af förordnande, annan statens tjänst, och att hans tjänstgöring derunder varit af beskaffenhet att kunna väl vitsordas, samt med iakttagande att den högre aflöningen ej får tillträdas förr än vid början af kalenderåret näst efter det år, då den stadgade tjänsteåldern blifvit uppnådd; börjande härvid öfverjägmästare tillgodoräknas den tid, han före den nya statens utfärdande varit förordnad till skogsinspektör, och jägmästare den tid, han likaledes före den nya statens utfärdande enligt nådigt förordnande uppehållit skogsinspektörsbefattning eller skogsinspektörs jägmästaretjänst eller jägmästaretjänst, som

under afbidan på skogsstatens omreglering icke blifvit med ordinarie innehafvare besatt;

att andra ålderstillägget får af jägmästare tillträdas efter ytterligare fem år och det tredje ålderstillägget efter nya fem år, allt under enahanda vilkor, som gälla beträffande det första ålderstillägget;

att af ålderstillägg tre fjerdedelar skola räknas till lönen och en fjerdedel anses såsom tjänstgöringspenningar; samt

att skogstjensteman eller skogsbetjent skall, då han uppnått 60 lefnads- och minst 30 tjänstår, vara förpligtad att med oafkortad lön såsom pension å allmänna indragningsstaten från tjänsten afgå, Eders Kongl. Maj:t eller domänstyrelsen, der det tillkommer denna att afskedet utfärda, dock obetaget att låta med detsamma anstå, derest och så länge den pensionsberättigade pröfvas kunna i tjänsten på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna och kan finnas villig att i tjänsten kvarstå.

Efter att hafva till statsrådsprotokollet redogjort icke blott för de olika skeden frågan om skogsstatens omorganisation under de senare åren genomgått utan äfven för det nu föreliggande regleringsförslaget med hvad dit hörer, har departementschefen anført följande:

»I detta sammanhang torde jag vidare böra erinra om Eders Kongl. Maj:ts den 5 oktober nästlidet år fattade beslut om införande af militära öfningar för lärjungarne vid statens skogsläroverk.

Sedan fråga blifvit väckt om utbildande af lärlingarne vid statens lägre skogsskolor och eleverna vid skogsinstitutet till reservunderbefäl och reservbefäl vid armén, anmodade chefen för landtförvarsdepartementet, med öfverlemnande af en i frågan utarbetad promemoria, domänstyrelsen att häröfver afgifva underdånigt utlåtande. Efter att hafva hört vederbörande skogsskoleföreståndare och direktören vid skogsinstitutet afgaf domänstyrelsen i underdånig skrifvelse den 27 februari 1888 det infortrade utlåtandet, deruti styrelsen, som icke ansåg det tillkomma sig att utreda, i hvad mån genomförandet af det ifrågavarande förslaget komme att medföra gagn för försvarsväsendet, i öfrigt, under framställande af anmärkningar vid vissa delar af förslaget, hufvudsakligen anförde, att en militärisk utbildning af den beskaffenhet, förslaget afsåge, icke ansåges komma att inverka ofördelaktigt på undervisningen vid skogsläroverken, utan syntes vara egnad att i vissa afseenden främja lärjungarnes utveckling i praktisk rigtning.

Chefen för landtförvarsdepartementet öfverlemnade sedermera till finansdepartementet en med ledning af framställda anmärkningar omarbetad promemoria rörande det ifrågasatta införandet af militära öfnin-

gar vid skogsläroverken. Af innehållet i detta förslag torde jag nu allenast behöfva erinra derom, att förslaget, som var bygd på den förutsättning, att för erhållandet af fullständigt afgångsbetyg från lägre skogsskola eller skogsinstitut skulle erfordras att med nöjaktig skicklighet hafva genomgått stadgade militära öfningar, i detta hänseende kräfde af lärjunge vid lägre skogsskola sådana öfningar under 75 dagar, fördelade på 2 år, med 60 dagar under det första och 15 under det andra, samt af elev vid skogsinstitutet 105 dagars öfningar, fördelade på 3 år, med 30 dagar under första, 30 dagar under andra samt 45 dagar under tredje året, förutom fem timmars praktisk och teoretisk militärundervisning hvarje vecka under vintermånaderna. I nämnda öfnings-tider voro inberäknade de lärlingarne och eleverna såsom värnpliktige åliggande öfningar. Af lärlingarne vid skogsskolorna skulle öfningarne fullgöras vid det regemente, inom hvars stånd vederbörande skogsskola vore belägen, och af eleverna vid skogsinstitutet vid något af de båda lifgardesregementena till fot. Utexaminerade skogslärlingar skulle benämnas »underjägare», i stamrullorna upptagas under denna titel och afses att vid mobilisering och i krig användas såsom vice korporaler intill 32 års ålder. Utexaminerade elever vid skogsinstitutet borde åter af Eders Kongl. Maj:t förordnas, om de anställes i skogsstatens tjänst, till »jägästareassistenter» och, om de icke erhöles anställning i nämnda tjänst, till »extra jägästare». Äfven de sistnämnde skulle lyda under skogsstatens instruktion med skyldighet att för tjänstgöring vid nämnda stat i mån af behof vara till domänstyrelsens disposition. Så väl jägästareassistenter som extra jägästare skulle upptagas i stamrullorna med dessa titlar och afses att vid mobilisering och i krig användas såsom underlöjtnanter. De militära skyldigheterna borde af så väl de ena som de andra bibehållas, så länge de befunne sig i värnpliktsåldern, och af dem, som vunne anställning i skogsstatens tjänst, derutöfver, så länge deras anställning vid skogsstaten varade.

Derjemte ifrågasattes, huruvida icke lärlingarne vid de enskilda skogsskolorna vid Skogshall och Presterud borde åläggas enahanda öfningskyldighet, som blefve stadgad för lärlingarne vid statens lägre skogsskolor.

Vid underdånig anmälan den 5 nästlidne oktober af detta ärende tillät jag mig erinra, att då de unge män, som utbildades till skogsbetjente och skogstjenstemän i åtskilliga afseenden borde förvärfva sig egenskaper, som hade mycket gemensamt med krigarens, såsom vana att föra befäl, disciplin, fysisk uthållighet, skicklighet att använda skjutvapen, ortkännedom m. m., staten, i den mån sådant utan menlig in-

verkan på de blifvande skogstjenstemännens utbildning för sitt egentliga lefnadskall eller utan olägenhet för skogsadministrationen kunde ske, borde tillgodogöra sig de omförmälda egenskaperna genom att åt skogspersonalen gifva en sådan utbildning, att den vid härens ställande på fältfot kunde användas som reservbefäl och reservunderbefäl vid hären och framför allt vid landstormen; samt att det syntes så mycket mindre obilligt, att staten af lärlingarne och eleverna vid skogsläroverken utkräfdde en sådan skyldighet, som staten genom den kostnadsfria undervisningen för deras egentliga lefnadskall beredde dem väsentliga förmåner, och den militära utbildningen, som skulle komma dem till del, äfven om den kräfdde något längre tid än den, som enligt värnpligtslagen skulle bibringas hvarje svensk krigsduglig man, i allt fall, på sätt ej mindre skogsläroverkens föreståndare än äfven domänstyrelsen vitsordat, komme att öka elevernas duglighet för sitt fack. På grund af hvad sålunda blifvit erinradt och då det mått af militärisk öfning, som enligt omförmälda promemoria skulle bibringas skogslärlingarne och eleverna, vore det minsta, som för ändamålet kunde ifrågasättas, täcktes Eders Kongl. Maj:t besluta, att, såsom vilkor för erhållandet af fullständigt afgangsbetyg från vare sig någon af statens skogsskolor eller skogsinstitutet, skulle för de lärlingar och elever, som hädanefter vid läroverken inskrefves, fordras att hafva med nöjaktig skicklighet genomgått de militära öfningar, som i promemorian för hvardera slaget af läroverk upptoges; och anbefaldes domänstyrelsen att med ledning af de i öfrigt i promemorian föreslagna bestämmelser afgifva förslag till de förändringar i gällande stadgar för de allmänna skogsläroverken af den 13 april 1886, som af den sålunda stadgade öfningskyldigheten kunde påkallas.

Rörande vissa i omförmälda prememoria föreslagna bestämmelser i afseende på skogslärlingarnes och skogselevernas anställande såsom volontärer vid särskilda regementen samt aflöning och andra ersättningar åt dem under öfningstiderna, förklarade sig Eders Kongl. Maj:t vilja framdeles besluta på föredragning af chefen för landtförsvarsdepartementet. Å de föreslagna föreskrifterna i fråga om utexaminerade skogslärlingars och skogselevers tjänstgöringsskyldighet ej mindre i militäriskt hänseende än äfven i vissa afseenden i skogsstatens tjänst, deras benämning m. m., äfvensom om utsträckning af öfningskyldigheten till lärjungar vid de enskilda skogsskolor, som åtnjuta statsunderstöd, behagade Eders Kongl. Maj:t tillåta mig att i sammanhang med frågorna om ny löneroglering för skogsstaten samt om anslagsbehofven för skogsväsendet för år 1890 få å nyo påkalla Eders Kongl. Maj:ts upp-

märksamhet, och utbedjer jag mig att till frågan om militära öfningar för lärjungarne vid nyssnämnda enskilda skogsskolor få återkomma vid anmälan af gjorda framställningar om anslag för den enskilda skogsundervisningen.

Vidkommande de utexaminerade skogslärlingarnes och skogslevernans militära tjenstgöringsskyldighet var, såsom jag nyss erinrat, i promemorian förutsatt, att denna tjenstgöringsskyldighet skulle för utexaminerade skogslärlingar äfvensom för sådana utexaminerade skogselever, som icke erhöle anställning i skogsstatens tjenst, fortvara, så länge de befunde sig i värnpligtsåldern eller intill fyllda 32 år, men för de elever, som blefve vid skogsstaten anstälde, derutöfver, så länge denna anställning varade. Domänstyrelsen, som icke haft något att erinra vid förslaget om den ifrågavarande skogspersonalens militära skyldighet intill värnpligtsålderns utgång, har deremot beträffande den föreslagna tiden för de egentliga skogstjenstemännens militära skyldighet anmärkt, att, om denna utsträcktes till hela den tid, anställningen i skogsstaten varade, komme i mobiliseringsfall och krigstid skogsadministrationen i orterna att ligga helt och hållet nere, hvarjemte, utom det att freqvensen till de svagt aflönade skogsstatsbefattningarne till skada för corpsens tjensteduglighet kunde minskas, det syntes vara allt för betungande för skogsstatens medlemmar, att, utöfver deras hufvudsakliga uppgift, dem pålades en helt annan, på deras lefnadsförhållanden så djupt ingripande som möjligt krigstjenst ända till pensionsåldern. Styrelsen har derfor hemställt, att ifrågavarande militära skyldighet, om den samma ansåges böra utsträckas öfver tiden för allmän värnpligt, dock måtte upphöra efter fyllda 45 år.

Jag bestrider icke, att, derest afsedt vore att vid mobilisering eller i krig använda skogsstatstjenstemännen som reservbefäl vid hären, fog i mycket kunde finnas för de af domänstyrelsen uttalade farhågor. Enligt hvad jag inhemtat, påräknar likväl krigsstyrelsen allenast, att de militäriskt utbildade skogstjenstemännen, likasom äfven skogsbetjente, skulle i förekommande fall kunna anlitas såsom befäl och underbefäl vid landstormen, hvarom äfven uttryckligt stadgande borde meddelas. Då sålunda den militära tjenstgöringen för hvar och en komme att inskränkas till försvaret af hemorten, torde grund ej vidare förefinnas för farhågan, att skogsadministrationen i orterna vid krigstillfälle komme att alldeles ligga nere, likasom ej heller en så väsentligt begränsad militär tjenstgöringsskyldighet kan anses komma att verka afskräckande för dem, som eljest önska inträda i skogsstatens tjenst. Dock finner äfven jag, lika med domänstyrelsen, någon inskränkning af den före-

slagna tiden för skogsstatstjenstemännens militära skyldighet önskelig, men, då det från domänstyrelsen infordrade förslag till ändringar i stadgarne för skogsläroverken ännu icke inkommit, och det synes mig lämpligt, att frågan om skogspersonalens militära öfnings- och tjänstgöringsskyldighet i hela dess vidd samtidigt förekommer till definitivt afgörande, hemställer jag, att med pröfning af de föreslagna nya bestämmelserna rörande utexaminerade skogslärlingars och skogselevers tjänstgöringsskyldighet m. m. må anstå, intill dess nyssberörda utlåtande inkommit.»

Till statsrådsprotokollet har departementschefen vidare — efter att hafva erinrat, att från anslaget för den enskilda skogsundervisningen för närvarande utginge bidrag, bland annat, med 3,800 kronor till enskilda skogsskolan vid Presterud i Vermlands län och med enahanda belopp för uppehållande af undervisningen vid Skogshalls skogsskola i Södermanlands län, samt att skogsskolan vid Skogshall, som tillförene underhållits af Södermanlands läns hushållningssällskap, numera så till vida vore en statens skola, som staten öfvertagit skolan, mot det hushållningssällskapet förbundet sig att under tre år från och med den 1 januari 1888 kostnadsfritt för staten tillhandahålla för skolan lämplig lokal — anfört att, enär de skäl, som föranledt Eders Kongl. Maj:ts beslut om införande af militära öfningar vid statens skogsläroverk, äfven syntes departementschefen ega giltighet i fråga om de af statsmedel väsentligen underhållna skogsskolorna vid Skogshall och Presterud, helst en utsträckning af öfningsskyldigheten till lärjungarne äfven vid dessa skolor skulle tillföra ortförsvaret en afsevärd förstärkning af reservunderbefäl, departementschefen ansåge sig böra förorda, att Eders Kongl. Maj:t, derest Riksdagen anvisade de för ifrågavarande skolor afsedda medel, måtte föreskrifva, att lärjungarne vid Skogshalls skogsskola skulle vara underkastade samma militära öfningsskyldighet som lärlingarne vid statens skogsläroverk, äfvensom för beviljande af anslaget till Presteruds skogsskola såsom ytterligare vilkor jente de nu gällande uppställa, att lärlingarne vid skolan likaledes underkastades sagda öfningsskyldighet.

Enligt hvad i statsrådsprotokollet meddelas, har kronoparkernas areal, som år 1874 utgjorde 1,538,285,30 hektar, vid 1887 års utgång uppgått till 3,386,964,45 hektar, och statsverkets kontanta inkomster af skogarne — oberäknadt afkastningen af utarrenderade hemman och lägenheter — hvilka åren 1870—1874 i medeltal utgjorde 775,515 kronor 19 öre och för året 1874, taget för sig, uppgingo till 820,064 kronor 5 öre, utgjort under de följande fem åren i medeltal för år 959,447 kronor 58 öre, under åren 1880—1885, likaledes i medeltal, 1,706,210

kronor 63 öre, år 1885 1,733,710 kronor 55 öre, år 1886 1,711,211 kronor 61 öre, år 1887 1,685,392 kronor 72 öre och år 1888 2,067,115 kronor 19 öre. Då statens skogsväsende sålunda vunnit en högst betydlig utveckling, sedan den senaste löneregleringen för skogsstaten år 1874 genomfördes, samt skogspersonalens arbete i följd deraf naturligen i hög grad ökats, har Riksdagen ansett en förbättring i nämnda personals löneförmåner af behovet påkallas, helst genom den föreslagna utsträckningen af skogsförvaltningens åtgöranden å civila och ecklesiastika beställena samt utarrenderade kronoegendomar, hvilken utsträckning Riksdagen för sin del finner synnerligen ändamålsenlig, personalens arbete skulle komma att än ytterligare ökas. De erinringar, Riksdagen år 1887 framstälde mot det då framlagda, med det nu föreliggande i allt väsentligt öfverensstämmande regleringsförslaget och med hänsyn till hvilka Riksdagen icke ansåg sig kunna bifalla samma förslag, hafva jemväl i de delar, der desamma icke föranledt ändring, synts Riksdagen, efter den utredning, som rörande de af Riksdagen anmärkta förhållandena numera åstadkommit och till statsrådsprotokollet meddelats, icke vidare böra utgöra hinder för lösningen af den enligt Riksdagens förmenande angelägna regleringsfrågan.

Vid granskning af den af Eders Kongl. Maj:t nu föreslagna lönestaten har Riksdagen funnit der upptagna aflöningar i allmänhet motsvara hvad billigheten kräfver, men i fråga om jägmästarne har Riksdagen trott sig finna, att för dem ifrågasatts högre löneförmåner än hvad, med hänsyn till dessa tjänstemäns verksamhet och lefnadsförhållanden i öfrigt, kan anses skäligt. Enligt Riksdagens åsigt bör därför en nedsättning ske i de för jägmästare föreslagna aflöningarne, och denna synes Riksdagen lämpligen kunna ega rum å ålderstilläggen, sålunda, att jägmästare må ega rätt att åtnjuta allenast två ålderstillägg, hvarterda å 500 kronor, hvilka skulle inträda det första efter fem år och det andra efter ytterligare fem år.

Med afseende å de för de nya löneförmånernas åtnjutande ifrågasatta vilkor har Riksdagen icke haft annan anmärkning att framställa, än att den för skogspersonalen föreslagna pensionsåldern synes Riksdagen inträda väl tidigt. Till stöd för hvad i fråga om rätten för skogstjensteman att erhålla pension å allmänna indragningsstaten föreslagits har visserligen i statsrådsprotokollet anförts, att sådana bestämmelser som de ifrågavarande vore gällande för afvittringslandtmätare, provinsialläkare och statens landtbruksingenjörer, med hvilka skogstjenstemännen i afseende på tjänstgöringens ansträngande beskaffenhet vore likställda, men då, enligt Riksdagens förmenande, skogstjenstemännens arbete, ehuru

ansträngande, icke torde med nödvändighet fordra samma låga pensionsålder, som för nyssnämnda tre tjänstemannaklasser är bestämd, samt skogspersonalens pensionsrätt å allmänna indragningsstaten för närvarande inträder först vid uppnådda 70 lefnads- och 30 tjänstår eller, i händelse af sjuklighet eller försvagadt helsotillstånd, vid 65 lefnads- och vid pass 40 tjänstår, har Riksdagen ansett skogspersonalens pensionsålder i sammanhang med löneregleringen lämpligen kunna bestämmas till 65 lefnads- och 35 tjänstår, dock med här nedan tillkännagifvet undantag för skogstjänsteman eller skogsbetjent, som begär afsked på grund af sjuklighet eller försvagadt helsotillstånd.

De bestämmelser i fråga om godtgörelse för skogsstatens förvaltningsåtgärder å ecklesiastika skogar och häradsallmänningar samt beträffande upphörande eller indragning till statsverket af vissa, jägmästarna nu tillkommande extra ersättningar, hvilka Eders Kongl. Maj:t funnit böra utgöra förutsättning för ett fastställande af den föreslagna lönestaten, har Riksdagen funnit böra från Riksdagens sida godkännas.

Mot hvad Eders Kongl. Maj:t föreslagit i fråga om indragning till statsverket af vissa, jägmästare nu anslagna boställen samt rörande rätt för Eders Kongl. Maj:t att för visst ändamål disponera uppkommande behållningar å de nya aflöningarne likasom mot beviljandet af det ökade anslag, Eders Kongl. Maj:t åskat till kronoskogarnes förvaltning och befrämjande af skogsväsendet i allmänhet, har Riksdagen icke heller något att erinra; hvaremot Riksdagen i fråga om Eders Kongl. Maj:ts för den nya regleringens genomförande framställda anslagsfordran ansett sig, med hänsyn till den minskning i anslagsbehofvet, som blifver en följd af den af Riksdagen beslutade jemkningen i jägmästarnes löneförhöjningar, böra nedsätta det åskade förslagsanslaget till ålderstillägg från 84,400 kronor med 24,400 kronor till 60,000 kronor.

Beträffande Eders Kongl. Maj:ts framställning om rätt att disponera medel, som inflyta för försäljning enligt 1888 års Riksdags beslut af söder om Norrland belägna kronoegendomar, hvilka i arrende lemna mer än 200, men icke utöfver 400 kronor, har Riksdagen visserligen ansett en sådan rätt böra Eders Kongl. Maj:t medgifvas, dock icke utan all begränsning.

I anseende till detta ännas jemförelsevis ej ringa vikt, och då det här gäller förvärfvande af fastigheter, hvilkas skötsel måste blifva med kostnader förenad, anser Riksdagen sig böra sättas i tillfälle att bilda sig ett omdöme om sättet för inköpen af skogbärande eller till skogsbörd tjenlig mark. Vål förekomma uppgifter härom i berättelsen om hvad i rikets styrelse sig tilldragit, likasom ock Riksdagens revisorer

och genom dem Riksdagen kunna i riksgäldskontoret taga del af de kongl. bref, i hvilka underrättelse om beslutade inköp meddelas och anvisningar å innestående medel göras. Lämpligare synes dock vara, att Riksdagen årligen erhåller en sammanfattad redogörelse öfver de skogsinköp, som under ett år egt rum, och derigenom sättes i tillfälle att fatta det beslut, omständigheterna kunna föranleda.

På det en sådan pröfning periodvis må kunna ega rum, har Riksdagen funnit sig böra lemna det åskade medgifvandet för tre år i sänder, och nu för de tre åren från innevarande års början.

Af statsrådsprotokollet inhemtas, att Eders Kongl. Maj:t genom beslut den 5 sistlidne oktober föreskrifvit, att för erhållande af fullständigt afgångsbetyg från vare sig någon af statens skogsskolor eller skogsinstitutet skulle för de lärlingar och elever, som hädanefter inskrefves, fordras att hafva med nöjaktig skicklighet genomgått vissa i statsrådsprotokollet närmare angifna militära öfningar, äfvensom att chefen för finansdepartementet den 12 sistlidne januari vid anmälan af de anslagsbehof, som för den enskilda skogsundervisningen vore erforderliga, af anförda skäl ansett sig böra förorda, att Eders Kongl. Maj:t, derest Riksdagen anvisade de för skogsskolorna vid Skogshall och Presterud erforderliga medlen, måtte föreskrifva, att lärjungarne vid Skogshalls skogsskola skulle vara underkastade samma militära öfningsskyldighet som lärlingarne vid statens skogsläroverk, samt för beviljandet af anslaget till Presteruds skogsskola såsom särskildt vilkor uppställa, att lärlingarne vid skolan likaledes underkastades sågda öfningsskyldighet; och af statsrådsprotokollet framgår jemväl, att Eders Kongl. Maj:t torde vara betänkt på att utfärda föreskrifter derom, att viss tjenstgöringsskyldighet såsom reservbefäl och reservunderbefäl vid hären skall åligga utexaminerade skogselever och skogslärlingar. Utan afseende derå, huruvida Eders Kongl. Maj:t eger grundlagsenlig rätt att i administrativ väg såsom vilkor för inträde i skogsstaten eller i allmänhet i någon af den civila tjenstens grenar stadga vidsträcktare vapenöfningsskyldighet än den, som genom lag är bestämd för alla värnpligtige, eller att i sådan ordning för civil tjensteman föreskrifva vissa militära åligganden, anser sig Riksdagen likväl icke kunna undertrycka den åsigt, att Riksdagens yttrande öfver sådana bestämmelser bör inhemtas, innan de meddelas; och föreställer sig Riksdagen, att i motsatt fall svårighet lätt kan möta att vinna Riksdagens medverkan i de delar, der den för ordnande af med tjensten sammanhängande förhållanden är nödvändig. Då statsrådsprotokollet emellertid gifver vid handen, att chefen för finansdepartementet den 12 sistlidne januari hemställt, att med pröfning af de före-

slagna nya bestämmelserna rörande utexaminerade skogslärlingars och skogslevers tjenstgöringsskyldighet m. m. måtte få anstå, intill dess det från domänstyrelsen infordrade förslag till ändringar i stadgarne för skogsläroverken inkommit, samt beslutet om de militära öfningarne för lärjungarne icke lärer hafva trädt i verket eller ens torde kunna anses fullständigt, förr än berörda infordrade förslag blifvit pröfvadt, hyser Riksdagen den tillförsigt, att Riksdagen blifver satt i tillfälle att yttra sig om samtliga ifrågavarande bestämmelser, innan någon tillämpning af dem kommer att ega rum eller slutliga föreskrifter utfärdas. Med afseende härå har Riksdagen icke ansett sig vid pröfning af de framställda förslagen böra taga särskild hänsyn till hvad i ofvanberörda afseende förekommit, helst ökade anslag för undervisningen icke blifvit begärda.

Under återopande af hvad nu blifvit anfördt, får Riksdagen anmäla:

att Riksdagen — under förutsättning att, på sätt i statsrådsprotokollet öfver finansärenden den 12 januari 1889 angifvits, godtgörelse för skogsstatens förvaltningsåtgärder å ecklesiastiska skogar och häradsallmänningar kommer statsverket till godo, och att vissa, jägmästarne nu tillkommande extra ersättningar upphöra att utgå eller, der de utgöras af enskilde, indragas till statsverket — godkänt den i berörda protokoll föreslagna stat för skogsförvaltningen i orterna och de för den nya aflöningens åtnjutande föreslagna vilkor, dock med den ändring, beträffande staten, att ålderstilläggen för jägmästarne bestämts till endast två, hvartdera å 500 kronor, hvilka skola inträda, det första efter fem år och det andra efter ytterligare fem år, och, beträffande de föreslagna vilkoren, att skogstjensteman eller skogsbetjent skall, då han uppnått 65 lefnads- och minst 35 tjenstår, vara förpligtad att med oafkortad lön såsom pension å allmänna indragningsstaten från tjensten afgå, Eders Kongl. Maj:t eller domänstyrelsen, der det tillkommer denna att afskedet utfärda, dock obetaget dels att låta med afskedet anstå, derest och så länge den pensionsberättigade pröfvas kunna i tjensten på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna och kan finnas villig att i tjensten kvarstå, dels att, i händelse af sjuklighet eller försvagadt helsotillstånd, uppå ansökning gifva skogstjensteman eller skogsbetjent afsked vid uppnådda 60 lefnads- och 30 tjenstår;

att Riksdagen härjemte beslutat, att de till jägmästare anslagna boställen, hvilka Eders Kongl. Maj:t icke finner böra för ändamålet eller eljest för skogsväsendet bibehållas, skola till statsverket indragas den 14 mars 1891, dock med iakttagande, dels att indelningshafvare må, om han så önskar, under sin återstående tjenstetid och med fardagsrätt enligt § 62 i den för skogsstaten nu gällande instruktion, för sig eller

sterbhus fortfarande såsom löneförmån åtnjuta sitt boställe emot det afdrag å den kontanta lönen, som efter uppskattning kan blifva bestämdt, dels ock att staten, då den från vederbörande indelningshafvare eller hans sterbhus öfvertager boställe, efter värdering vid syn jemväl öfvertager sådana å bostället befintliga, indelningshafvaren tillhöriga åbyggnader, som vid synen anses vara för bostället nyttiga;

att Riksdagen vidare medgifvit, att, derest löneregleringen icke kan omedelbart i alla dess delar genomföras, uppkommande behållningar å de nya aflöningarne må af Eders Kongl. Maj:t disponeras för bestridande af aflöningen för å gammal stat qvarstående löntagare;

att för regleringens genomförande

dels det bestämda anslaget för skogsstaten höjts med 34,915 kronor till 447,208 kronor; och

dels för ålderstillägg åt skogsstaten uppförts ett förslagsanslag å 60,000 kronor;

att anslaget till kronoskogarnes förvaltning och befrämjande af skogsväsendet i allmänhet höjts med 172,685 kronor till 386,992 kronor;

så att anslaget till skogsväsendet erhållit denna uppställning:

bestämmdt anslag:

för skogsstaten	kr. 447,208: —	
» statens skogsskolor	» 24,500: —	kronor 471,708: —

förslagsanslag:

till ålderstillägg åt skogsstaten	»	60,000 —
---	---	----------

reservationsanslag:

till skogsinstitutet	kr. 21,300: —	
» enskilda skogsundervisningen	» 8,600: —	
» kronoskogarnes förvaltning och befrämjande af skogsväsendet i allmänhet	» 386,992: —	» 416,892: —

Summa kronor 948,600: —

samt att Riksdagen medgifvit, att de medel, som influtit eller hädanefter inflyta för försäljning jemlikt nådiga brefvet den 18 maj 1888 af åtskilliga kronoegendomar och enligt samma nådiga bref skola inlevereras till riksgäldskontoret för att användas för inköp af skogbärande eller till skogsbörd tjenlig mark, må för sådant ändamål under en tid af tre år, räknadt från den 1 januari 1889, af Eders Kongl. Maj:t dispo-

neras och följaktligen på Eders Kongl. Maj:ts reqvission från riksgäldskontoret utbetalas.

För kontrollen vid enskilda banker och kreditanstalter.

7:o) Eders Kongl. Maj:t har föreslagit, att, under förutsättning att å staten för finansdepartementets afdelning af Eders Kongl. Maj:ts kansli blefve uppförd aflöning för en bankinspektör samt erforderliga medel anvisade för amanuens och tillfälliga biträden åt honom, förslagsanslaget för kontrollen vid enskilda banker och kreditanstalter å högst 12,000 kronor måtte nedsättas med 3,000 kronor eller till högst 9,000 kronor, deraf 4,000 kronor att användas till arfvode för en assistent åt bankinspektören.

Af hvad vid punkten 1:o här ofvan anförts framgår, att Riksdagen icke ansett sig kunna medgifva den åtgärd, som, enligt hvad ofvan angifves, utgör förutsättningen för den af Eders Kongl. Maj:t föreslagna nedsättningen i det under ofvanstående anslagstitel uppförda anslag, eller att å staten för finansdepartementets afdelning af Eders Kongl. Maj:ts kansli uppföra aflöning för en bankinspektör samt anvisa erforderliga medel för amanuens och tillfälliga biträden; att Riksdagen i stället är af den mening, att ifrågavarande förslagsanslag bör i riksstaten för år 1890 uppföras till sitt nuvarande belopp, högst 12,000 kronor, deraf 7,000 kronor att användas till arfvoden åt dem, hvilka förordnas att inom finansdepartementet biträda med kontrollen vid enskilda banker och kreditanstalter och med handläggning af ärenden rörande dylika banker och kreditanstalter, och 5,000 kronor att användas till arfvoden åt ombud vid sådana inrättningar; samt att Riksdagen tillika håller före, att det till beredande af arfvode för en assistent åt bankinspektören begärda belopp af 4,000 kronor bör på extra stat anvisas; och får Riksdagen här anföra, att Riksdagen af den anledning ansett sig böra på extra stat anvisa de för sistnämnda ändamål nödiga medlen, att Riksdagen icke funnit det vara lämpligt att, innan någon som helst erfarenhet vunnits om den verkliga vidden och beskaffenheten af de åligganden, som komma att tillhöra assistentbefattningen, företaga någon höjning af det ordinarie anslaget för kontrollen vid enskilda banker och kreditanstalter.

Riksdagen har alltså beslutat:

*del*s att bibehålla förslagsanslaget »för kontrollen vid enskilda banker och kreditanstalter» vid dess nuvarande belopp, högst 12,000 kronor; och

dels att, med anledning af Eders Kongl. Maj:ts förslag, på extra stat för år 1890 anvisa 4,000 kronor till beredande af arfvode för en assistent åt bankinspektören.

Alderstillägg.

8:o) Med anledning af Eders Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning och enär utgifterna å förslagsanslaget till ålderstillägg under sjunde hufvudtiteln, hvilket i riksstaten för innevarande år blifvit uppfördt med 30,800 kronor, uppgått, år 1885 till 46,474 kronor 99 öre, år 1886 till 44,633 kronor 31 öre och 1887 till 45,583 kronor 33 öre, har Riksdagen höjt förslagsanslaget till ålderstillägg, 30,800 kronor, med 14,200 kronor till 45,000 kronor.

Postafgifter för tjenstebref och dylika försändelser.

9:o) Då utgifterna från förslagsanslaget till postafgifter och dylika försändelser, i riksstaten för år 1889 upptaget till 250,000 kronor, uppgått, år 1885 till 375,576 kronor 58 öre, år 1886 till 364,648 kronor 41 öre och år 1887 till 400,027 kronor 98 öre, och någon väsentlig nedgång i dessa utgifter icke kunde vara att emotse, har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att höja berörda anslag till 400,000 kronor eller med 150,000 kronor.

Riksdagen har med anledning häraf höjt förslagsanslaget till postafgifter för tjenstebref och dylika försändelser, 250,000 kronor, med 150,000 kronor till 400,000 kronor.

Kongl. operan.

10:o) Beträffande Eders Kongl. Maj:ts framställning om uppförande å ordinarie stat under sjunde hufvudtiteln af ett anslag till Kongl. operan till belopp af 60,000 kronor m. m. har Riksdagen i särskild skrifvelse meddelat sitt beslut.

Öfriga ordinarie anslag.

11:o) I fråga om öfriga ordinarie anslag under sjunde hufvudtiteln har Eders Kongl. Maj:t icke föreslagit någon förändring, och har Riksdagen i riksstaten för år 1890 till oförändrade belopp uppfört samtliga, här ofvan icke särskildt omförmälda, i nu gällande riksstat uppförda ordinarie anslag å sjunde hufvudtiteln.

Extra anslag.

I fråga om *tillfälliga behof*, hänförliga till sjunde hufvudtiteln, hafva, förutom det vid punkten 7:o här ofvan anmälda, nedannämnda beslut blifvit fattade.

Ersättning för af statskontoret gjorda förskott.

12:o) Enligt hvad statskontoret hos Eders Kongl. Maj:t anmält, har statskontoret förskottsvis bestridt följande, till sjunde hufvudtiteln hänförliga utgifter, hvilka borde hos Riksdagen anmälas till ersättning, nemligen:

till godtgörande af kostnader för uppmätning och kartläggning m. m. af åtskilliga kronans domäner	kronor	10,987: 06
» ersättning för till statsverket afträdda åbyggnader å indragna boställen	»	3,905: 50
» ersättning till vissa kronoarrendatorer för saknad afkomst af exproprierad jord	»	376: 91
» godtgörande af den på vissa kronoegendomar belöpande kostnad för deltagande under år 1887 i Hjelmarens och Qvismarens sänkning	»	9,435: 29
» godtgörande af kostnader för vissa kronoegendomars deltagande i andra vattenafledningsföretag	»	6,024: 25
» godtgörelse till arrendatorn af Bäckaskogs kungsgård för åtskilliga vid kungsgården uppkomna förluster genom ett sjösänkingsföretag	»	1,000: —
Transport kronor		31,729: 01

	Transport kronor	31,729: 01
till ersättning för öfverbyggnad å indragna boställen	»	24,710: 85
» godtgörande af skifteskostnad, belöpande å indragna häradsskrifvarebostället Lilla Ronbs i Gotlands län	»	298: 11
» ståndskogsliqvid för indragna kaptensbostället Nordana n:o 4 i Gefleborgs län	»	625: 39
» ersättning åt Sala bergslags intressenter för återlemnande till kronans disposition af den till bergslaget förut upplåtna Nora skogsallmänning	»	9,328: 65
» godtgörande af husröteersättning vid indragna sergeantbostället $\frac{1}{2}$ mantal Viby n:o 1 i Södermanlands län	»	1,616: 82
» kostnader för komitén för afgifvande af förslag till åtgärder i syfte att upphjelpa den ekonomiska ställningen i riket	»	47,429: 71
» godtgörande af reparations- och underhållsarbeten å Tranebergs, Nockeby och Drottningholms broar	»	2,531: 28
	eller tillhopa kronor	118,269: 82.

Med anledning häraf och på grund af Eders Kongl. Maj:ts gjorda framställning har Riksdagen till ersättning för ofvan omförmälda, af statskontoret gjorda förskott på extra stat för år 1890 anvisat ett belopp i jemnt krontal af 118,270 kronor.

Genomförande af öfverintendentsembetets nya organisation.

13:o) Med anledning af Eders Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning och i öfverensstämmelse med hvad förut egt rum, har Riksdagen, för genomförande af öfverintendentsembetets nya organisation, å extra stat för år 1890 anvisat ett belopp af 500 kronor.

Ombyggnad af länsresidensets i Malmö vestra flygel.

14:o) Till bestridande af kostnaden för ombyggnad af länsresidensets i Malmö vestra flygel har Eders Kongl. Maj:t äskat ett extra anslag för år 1890 af 18,000 kronor.

Då genom hvad till statsrådsprotokollet derom meddelats behovet af den föreslagna ombyggnaden synes vara ådagalagdt, har Riksdagen, till bestridande af kostnaden för ombyggnad af länsresidensets i Malmö vestra flygel, å extra stat för år 1890 anvisat ett belopp af 18,000 kronor.

Den lokala förvaltningen af statens jordbruksdomäner.

15:o) Med anledning af Eders Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning och i öfverensstämmelse med hvad förut egt rum, har Riksdagen anvisat på extra stat för år 1890 ett anslag af 45,000 kronor till *aflöning åt domänintendenter och uppehållande af domängöromålen hos länsstyrelserna.*

16:o) Vidare har Riksdagen, med bifall till Eders Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning, anvisat på extra stat för år 1890 ett förslagsanslag af 22,030 kronor till *resekostnader vid domämförvaltningen.*

Skogsodlingens befrämjande.

17:o) Med anledning af Eders Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning, har Riksdagen — i likhet med hvad för innevarande år egt rum — för år 1890 för skogsodlingens befrämjande beviljat ett extra anslag af 25,000 kronor, att ställas till Eders Kongl. Maj:ts förfogande för att i mån af tillgång tilldelas landsting eller hushållningssällskap, som understödja enskilde skogsodlare genom tillhandahållande af skogsfrö och plantor till billigt pris eller beredande af kostnadsfritt biträde vid skogsodlingsarbeten, dock med vilkor att statsbidrag icke må till något län utgå med högre belopp än hvad landsting och hushållningssällskap tillsammans eller endera af dem för ändamålet anslagit, ej heller till högre belopp än 2,000 kronor för hvarje landstingsområde.

Strömrrensningar i gränselfvarne mot Finland.

18:o) För verkställande af strömrrensningar i gränselfvarne mot Finland har Eders Kongl. Maj:t äskat ett extra anslag för år 1890 af 27,500 kronor.

Då Eders Kongl. Maj:ts i ämnet gjorda framställning icke gifvit anledning till någon erinran, har Riksdagen, för verkställande af strömningsningar i gränselfvarne mot Finland, anvisat ett extra anslag för år 1890 af 27,500 kronor.

Anläggande af telefonledningar.

19:o) Eders Kongl. Maj:t har föreslagit, att Riksdagen måtte för anläggande af telefonledningar bevilja ett extra anslag af 750,000 kronor, att utgå under fem år, och deraf anvisa en femtedel, eller 150,000 kronor, för år 1890.

Denna Eders Kongl. Maj:ts framställning har Riksdagen bifallit.

Stockholm den 16 maj 1889.

Med undersåtlig vördnad.

Bil. Litt. A.

Ordinarie anslagen under riksstatens Sjunde hufvudtitel.

	Anvisning i kontant.		Indelning och dermed jmförlig anvisning, på förslag.				S u m m a	
			Friheter och kyrkotjonde.		Ersättningar.			
	Kronor	ö.	Kronor	ö.	Kronor	ö.	Kronor	ö.
Finansdepartementet.								
Departementschefen	17,000	—	—	—	—	—	17,000	—
Departementets afdelning af Kongl. Maj:ts kansli	62,400	—	—	—	—	—	62,400	—
Kammarkollegium	122,100	—	—	—	—	—	122,100	—
Statskontoret	100,800	—	—	—	—	—	100,800	—
Stämpelomkostnader, <i>förslagsanslag</i>	174,000	—	—	—	—	—	174,000	—
Kostnader för allmänna bevilningens uttaxering, <i>förslagsanslag</i> . Nuvarande belopp	75,000: —	—	—	—	—	—	—	—
Ökas med	65,000: —	—	—	—	—	—	140,000	—
Mynt- och kontrollverken	20,300	—	—	—	—	—	20,300	—
Omkostnader för kontrollverket, <i>förslagsanslag</i>	5,400	—	—	—	—	—	5,400	—
Kammarrätten	169,600	—	—	—	—	—	169,600	—
Öfverintendentsembetet	35,500	—	—	—	—	—	35,500	—
Postverket, <i>förslagsvis</i> beräknadt att utgå di- rekt af postmedlen. Nuvarande belopp	6,405,000: —	—	—	—	—	—	—	—
Ökas med	315,000: —	—	—	—	—	—	6,720,000	—
Telegrafverket, <i>reservationsanslag</i> att af telegraf- medlen direkt utgå. Nuvarande belopp... ..	1,200,000: —	—	—	—	—	—	—	—
Ökas med	60,000: —	—	—	—	—	—	1,260,000	—
Tullverket, <i>förslagsanslag</i> att af tullmedlen di- rekt utgå. Nuvarande belopp	2,453,000: —	—	—	—	—	—	—	—
Ökas med	80,000: —	—	—	—	—	—	2,533,000	—
Ersättning till städerna för mistad tolag, <i>förslagsanslag</i>	1,900,000	—	—	—	—	—	1,900,000	—
Domänstyrelsen	94,000	—	—	—	—	—	94,000	—

Skogsväsendet:

Bestämmt anslag:

För skogsstaten. Nuvarande belopp	412,293: —						
Ökas med	34,915: —	447,208: —					
För statens skogsskolor	24,500: —	471,708: —					

Förslagsanslag:

Till ålderstillägg åt skogsstaten. Nytt	60,000: —						
---	-----------	--	--	--	--	--	--

Reservationsanslag:

Till skogsinstitutet	21,300: —						
» enskilda skogsundervisningen	8,600: —						
» kronoskogarnes förvaltning och befrämjande af skogsväsendet i allmänhet. Nuvarande belopp	214,307: —						
Ökas med	172,685: —	386,992: —	416,892: —	948,600	—	—	948,600

Till belöningar för rofdjurs dödande, *förslagsanslag* 12,000

Lyshållning m. fl. utgifter för kronans publika hus i Stockholm, *förslagsanslag* 30,000

Byggnader och reparationer, *reservationsanslag* 200,000

Städers friheter, *förslagsanslag* 21,550

Observations- och uppbördsprocenter m. m., *förslagsanslag* ... 15,000

Kontroll å tillverkningsafgifter, *förslagsanslag* 450,000

För kontrollen vid enskilda banker och kreditanstalter, *förslagsanslag* högst 12,000

Restitutioner, *förslagsanslag* 25,000

Ålderstillägg, *förslagsanslag*. Nuvarande belopp 30,800: —

Ökas med 14,200: — 45,000

Rese- och traktamentspenningar, *förslagsanslag* 20,000

Postafgifter för tjenstebref och dylika försändelser, *förslagsanslag*. Nuvarande belopp 250,000: —

Ökas med 150,000: — 400,000

Skrifmaterialier och expenser, ved m. m., *förslagsanslag* 36,810

Extra utgifter, *reservationsanslag* 35,000

Kongl. operan 60,000

Summa	15,665,060	6	5,234	15,670,300
-------	------------	---	-------	------------

*Bil. Litt. B.***Extra ordinarie anslagen under riksstatens Sjunde hufvudtitel.**

	Kronor	ö.
Finansdepartementet.		
Finansdepartementets afdelning af Kongl. Maj:ts kansli:		
Till arfvode för en assistent åt bankinspektören	4,000	—
Statskontoret:		
Ersättning för af statskontoret gjorda förskott	118,270	—
Öfverintendentsembetet:		
För genomförande af dess nya organisation	500:	—
» ombyggnad af länsresidensets i Malmö vestra flygel ...	18,000:	—
	18,500	—
Telegrafverket:		
För anläggning af telefonledningar	150,000	—
Domänstyrelsen:		
Till aflöning åt domänintendenter och uppehållande af domängöromålen hos länsstyrelserna	45,000:	—
» resekostnader vid domänförvaltningen, <i>förslagsanslag</i>	22,030:	—
	67,030	—
Skogsväsendet:		
För skogsodlingens befrämjande	25,000	—
Diverse anslag:		
Till strömrensningar i gränselfvarne mot Finland	27,500	—
Summa	410,300	—